

«Teledeum», a Castelló i Alzira

Dimarts 20, a Castelló, i dijous dia 22, a Alzira —al polisportiu, per culpa de l'incendi del Gran Teatre— el grup els Joglars farà dues representacions de *Teledeum*, el polèmic i conegut muntatge que ha corregut per tot l'Estat espanyol, per a escàndol d'ànimes estretes i rígides. A les primeries de l'any, bastant tard respecte a la data de l'estrena, el *Teledeum* visitarà la ciutat de València.

Teatre Fantàstic al Cafè Claca

Participant del teatre, la cambra negra i l'il·lusionisme, s'ha presentat a l'escenari del Cafè Claca, a València, l'espectacle Teatre Fantàstic, de Tomàs Ll. Bel i Beatriu Pasarin.

La depuració estètica amb voluntat de crear un món de suggerències màgniques és, potser, la característica més reeixida d'aquest breu espectacle d'entreteniment que, amb el contrapunt de la música, busca i aconsegueix transcendir les possibilitats de l'il·lusionisme mitjançant el potenciament dels seus elements plàstics.

Perfectament adequats per a locals de reduïdes dimensions i ambient relaxat, amaga una subtil consideració de les possibilitats estètiques de la manipulació visual en l'escena.

Joan V. Clar: una novella en poesia

Joan Vicent Clar i Camarena, el guanyador del Premi de Poesia «Vicent Andrés Estellés» d'enguany és un jove de vint-i-dos anys de la Vall de Ta-

Elvira FERRER

ria d'un cavaller feudal que intenta justificar el seu poder per mitjà de la cultura: «Abans d'aquesta etapa, el protagonista gaudia d'una cultura familiar pròpia, gràcies a un oncle seu que li contava velles histò-

J. V. Clar, un poeta que comença

/ Jordi Vicent

vernes, estudiant de tercer curs de Filologia a la Facultat de València.

L'obra amb la qual ha guanyat, *Le sucrier velours*, és la primera que ha escrit i, per tant, era la primera vegada que aquest jove es presentava a un certamen literari. «El llibre m'ha costat tres anys de treball, però és el resum de tot el que he escrit en aquest període, ja que he desestimat poemes que podrien fer tres llibres més, bàsicament vivències de com ha anat evolucionant la història, a partir d'uns certs poemes, fins al *sucrier velours* d'avui.

Es tracta d'una novel·la escrita en poesia, la histò-

ries; es tracta, doncs, un poc del Roda la Mola, l'experiència sexual, vital, de tot tipus, entorn a un eix, que el redueix a una cultura picaresca dins d'un moviment del que seria la cultura pròpia del seu país, però que ell intenta justificar.

«Es veu implicat en un crim i jo, com a autor, el condemne a ser poeta i explicar en poesia la seua vida; ho aconsegueix, però tem la mort per allò que ha fet, el condemne a ser presoner en un territori molt menut, d'una contrada d'on sap que no eixirà mai i on és veurà abocat a l'homosexualitat i a altres des-

viacions sexuals com l'única eixida forçada a la seua situació.»

Joan Vicent ens parla també dels projectes que té per al futur: «Pense acabar la carrera, però m'agradaria fer-ho a Barcelona, almenys l'especialitat, ja que ho tenen millor muntat que ací. En entrar a la Facultat, em vaig deprimir moltíssim, no hi havia al·licients en les assignatures.» «Espere de veres que els canvis que estan produint-se en la Universitat serviran per a canviar moltes coses, sobretot el pla d'estudis, que queda molt lluny de la realitat del País Valencià.»

Joan Vicent també ens parla de les seues inquietuds polítiques i de la seua visió del futur del País. «Sóc d'una ideologia un poc psanera, crec que el País Valencià, les Illes i el Principat haurien de ser independents; és una utopia, però la crec realitzable en un futur.»

«El panorama del país, el veig interessant; hi ha una sèrie de partits, els que formen la UPV, que destaquen per una tasca laboriosa i constant.»

«No sóc optimista a curt terme; el resultat a què ens ha dut el PSOE, pactant amb la dreta i, com a resultat, l'estatut, la bandereta, la llengua, la mateixa denominació de Comunidad... és deplorable, però quan fracasse el PSOE, que jo crec que ja ha fracassat, la força d'esquerres valenciana eixirà endavant. La UPV té un futur claríssim, la Universitat té un sentit molt clar com a suport d'aquesta força política. Em pense que ha estat un gran encert que Lapiedra siga rector, és un gran triomf del nacionalisme.»